

idet jeg udtaler den Overbevisning, at dette Thing virkelig vil støtte dette Forslag, og at det vil se, at det er et Forslag, som man vil være vel tjent med at faae gennemført til Landets Forsvar, hvad enten man nu kan have Haab om, at det kan ske snart eller ikke. Dette Thing har altid viist, at det interesserede sig varmt for Forsvaret og de Forslag, der derom ere forelagte af Regjeringen. Det 2det kongevalgte Medlem henviiste ganske vist til en Betænkning, hvor det kun var et Mindretal, der ubetinget sluttede sig til Regjeringen; det er meget rigtigt, jeg erindrede det meget godt, og jeg har altid godt kunnet forstaa, at der hos mange Folk er Betænknelighed ved at gaa ind paa Forslagene, dels paa Grund af de store Udgifter og dels ogsaa paa Grund af Tvivl, om denne Fæstning lod sig forsvare, proviantere o. s. v. Men disse Spørgsmaal tror jeg efterhaanden ere klarede nogenledes, saa at Folk have faaet en vis Tillid dertil, og derfor vil jeg haabe, at ligesom Landsthinget sidste Gang sluttede sig til Forslaget, at det ogsaa vil gjøre det denne Gang. Det er min bestemte Overbevisning, at der ikke er noget andet Princip for vort Forsvar her i Landet end et omtrent som dette, der vil kunne føre til et virkelig betryggende Forsvar for vort Land.

Saffner: Efter det udførlige Foredrag, som vi have hørt af den høitærede Krigsminister, skal jeg fatte mig ganske kort. Det er kun en Bemærkning, jeg ønsker at fremsætte i Anledning af det Foredrag, vi have hørt af det ærede 2det kongevalgte Medlem (Ulfing), en Bemærkning, som jeg i Øvrigt tidligere har havt Leilighed til at fremsætte her i Thinget. Det ærede kongevalgte Medlem udtalte, at vi vilde være ude af Stand til at forsvare os, naar vi bleve angrebne af en enkelt Stormagt. Det er indrømmet af Krigsministeren; jeg indrømmer det ligeledes. Men jeg slutter mig til Krigsministerens Udtalelse om, at et saadant Angreb, et enestaaende Angreb, er i høieste Grad usandsynligt. Hvad der derimod i høi Grad er sandsynligt, er, at der under en almindelig Krig eller under en Krig mellem flere Stormagter kunde findes en Opfordring for en af disse til at søge at bemægtige sig Kjøbenhavn. Nu mener det høitærede 2det kongevalgte Medlem jo, at Kjøbenhavn er et vigtigt strategisk Punkt, som det kan være af Betydning for en krigsførende Magt at komme i Besiddelse af. Men han ser en større Fare for, at en saadan Bemægtigelse af Kjøbenhavn vil finde Sted, naar den er befæstet, end naar den

er ubefæstet. Det er ganske vist, at Kjøbenhavns Betydning som strategisk Punkt er forskjellig, enten den er befæstet eller ikke. Men den er et strategisk Punkt af en saadan Betydning, saa at der kan ligge en stærk Opfordring for en Stormagt til under en Krig at ville bemægtige sig den. Nu indser jeg rigtignok ikke, at der skulde være en større Opfordring for en Stormagt til at bemægtige sig Kjøbenhavn, naar den var befæstet mod Landsiden, end naar den var ubefæstet. Denne Stormagt skal under en Krig, hvor den muligvis har Brug for alle sine Tropper, sende en betydelig Troppstyrke over til Sjælland og binde sin Flaade for at kunne opretholde Forbindelsen med Sjællands Kyster, og endelig skal denne Magt erobre Kjøbenhavn. Naar Kjøbenhavn er ordentlig befæstet, holder den sig i Maaned, og naar den endelig er overvunden af Fjenden, er den en By med nedstuede Fæstningsværter og en ødelagt Armering. Er derimod Kjøbenhavn ubefæstet mod Landsiden, er det jo meget let for en Magt at bemægtige sig Kjøbenhavn, og Kjøbenhavn beholder sin Betydning alene ved sin fortrinlige Havn og ved sine Befæstninger mod Søfiden. Med Lethed bemægtiger en Fjende sig Kjøbenhavn, og hvad gjør han saa? Han befæster det saa godt, som det kan gøres under en Krig (Hør!), men ikke ved sine egne Folk og for egne Penge, men ved Kjøbenhavns og Sjællands Befolkning, som bliver drevet til at opløste de Fæstningsværter, som skulle holdes af den fjendtlige Armeer. Jeg vil tillade mig at gjøre det høie Thing opmærksom paa dette. Jeg tror ikke, at det, som blev anført af det ærede kongevalgte Medlem, i saa Henseende har nogen stor Betydning.

Ordføreren (Blom): Det er kun ganske faa Bemærkninger, jeg kunde ønske at gjøre nu, da jeg antager, at Diskussionen nærmer sig til sin Slutning. Jeg skal ikke indlade mig paa vidtløftig at imødegaa det meget ærede 2det kongevalgte Medlem (Ulfing). Det ærede Medlem dolerede over de store Udgifter, som Danmark kom til at udrede til sit Krigsvæsen, og som det allerede nu, selv uden Befæstningen af Kjøbenhavn, udredede til sit Krigsvæsen, og han dolerede over, hvor store disse Udgifter vare i Sammenligning med, hvad andre Stater maatte udrede. Jeg skal aldeles ikke komme ind paa denne Sammenligning, thi sandt at sige, jeg tror ikke paa den. Jeg tror ikke, at det ærede kongevalgte Medlem er i Stand til at foretage en virkelig Sammenligning. Det Spørgsmaal, hvad udredes der i Virke-